

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

24) Første behandling af lovforslag nr. L 215: Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Maksimal forældrebetalingsandel for børn under skolealderen til en plads i dagtilbud og tilskud til privat pasning).

Af familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed).

(Fremsat 31/3 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hans Andersen (V):

Forslaget her er en konsekvens af regeringsgrundlaget »Nye mål«, og med dette lovforslag vil vi nedsætte den maksimale forældrebetalingsandel i dagtilbud fra maksimalt 33 pct. til maksimalt 25 pct. for børn på 3 år frem til skolealderen, gældende fra januar 2007.

Forslaget er i sin substans det samme forslag, vi behandlede i sidste samling, der handlede om sænkning af forældrebetalingen i dagtilbud for børn fra 0 til 3 år.

I Venstre vil vi gerne løbende forbedre vilkårene for børnefamilierne, og det falder dette forslag rigtig fint i tråd med; mange børnefamilier har en til tider trængt økonomi, hvor især udgiften til børnepasning vejer tungt, og med forslaget her får disse familier lidt mere luft og råderum i husholdningsbudgettet.

Familier med børn under skolealderen har i dag en meget høj forældrebetaling, og de familier ønsker vi at give lidt mere økonomisk frihed. Konkret betyder dette lovforslag nemlig, at en

familie, der har et barn i børnehaven, sparer gennemsnitligt ca. 400 kr. om måneden.

Samtidig med at vi sætter forældrebetalingen ned, ønsker vi også at gøre noget for at højne kvaliteten i dagtilbuddene. Derfor støtter Venstre også op om initiativerne til mere kvalitet i børnepasningen, initiativer, der handler om at afsætte 2 mia. kr. ekstra fra 2006 til 2009 til bedre kvalitet i børnepasningen, eksempelvis til en forstærket indsats over for socialt udsatte børn, flere medarbejdere i dagtilbuddene, forbedringer af lokaleforhold og flere skovbørnehaver.

I 2006 og de efterfølgende år er der allerede afsat 400 mio. kr. til bedre kvalitet i børnepasningen – dem har vi allerede drøftet lidt i den forgangne debat – hvor fokus bl.a. er på at hjælpe med at bryde den negative sociale arv.

Kl. 15.30

Der kommer altså fremover både mere kvalitet i dagtilbuddene og mindre forældrebetaling. Med forslaget her i dag fortsætter vi arbejdet med at give alle børn en bedre start i livet, og på den baggrund kan Venstre bakke helhjertet op om dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge hr. Hans Andersen helt ligeud, hvad det er, der er sket med partiet Venstre, der gør, at fra at være et parti, der troede på kommunalt selvstyre, der troede på, at beslutningerne blev truffet bedst tæt på borgerne, i det her tilfælde forældrene, så vil man nu ind og diktere krone for krone og øre for øre, hvad forældrene og daginstitutionerne skal bruge pengene til.

Der var engang, hvor Det Radikale Venstre og Venstre var enige om, at den bedste offentlige kvalitet fik vi, hvis der var brugerindflydelse, hvis det var sådan, at hvis vi fandt på, at vi gerne ville styrke børneområdet – og det er jeg meget enig med Venstre i at vi skal – og vi satte 1 mia. kr. af til det, så ville vi ikke diktere herinde fra, at de penge skulle bruges på at nedsætte taksterne for de 75 pct. rigeste familier i landet i stedet for bedre kvalitet, madordninger, fokus på socialt udsatte, integration i daginstitutionerne, eller hvad der nu passer til den enkelte daginstitution.

Hvorfor er det os, der skal bestemme det? Hvorfor er det ikke forældrene og daginstitutionerne selv?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Kort og godt handler det her om, at vi har haft et folketingsvalg. Der var Venstre ude at give en række valgløfter, og et af de valgløfter var bl.a. en reduktion af den andel, som forældrene skal betale for at få passet deres børn, her konkret en reduktion fra maks. 33 pct. til 25 pct. Det var et konkret valgløfte. Det er vi nu i gang med at implementere og give til forældrene ud over hele landet.

Så til diskussionen om det kommunale selvstyre: Det er en meget relevant diskussion, den tager jeg meget gerne. Det seneste eksempel, hvor man kan sige, at Venstre går meget langt i forhold til det kommunale selvstyre, er jo hele den kommunalreform, vi nu er i gang med at implementere.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Nu skal jeg bestemt ikke forsøge at begive mig ud i at være rådgiver for Venstre, det er der sikkert ingen af parterne der vil nyde gavn af. Men jeg kan bare ikke lade med at sige, at alle undersøgelser, vi har på det her område, jo peger på, at hvis forældrene selv kan bestemme, så vil de hellere have bedre kvalitet, så vil de hellere have et større fokus på socialt udsatte, så vil de hellere have bedre integration i børnehaver og vuggestuer.

Jeg ved godt, at historien er, at Socialdemokraterne lovede, jeg kan ikke huske hvor mange milliarder til at nedsætte taksterne, og så mente Venstre, at man skulle gøre det samme, og så havde vi sådan en ædel kappestrid om det, men det er da vigtigere, hvordan daginstitutionerne er at være i for vores børn.

Hvad synes hr. Hans Andersen selv er vigtigst for hans børn: god kvalitet eller at slippe et par hundrede kroner mindre om måneden?

Hvorfor skal vi bestemme herindefra, hvad hr. Hans Andersen og hans daginstitution gerne vil prioritere midlerne til? Hvorfor skal det ikke være forældrene og pædagogerne og daginstitutionerne selv, der bestemmer? Det vil jo være et ægte frit valg.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

I Venstre handler det om, at vi sådan set gerne vil reducere forældrebetalingen, fordi det for

mange familier faktisk betyder noget, om de skal betale 500 kr. mere eller mindre om måneden for at få passet deres børn. Denne forældrebetaling går vi nu ind og reducerer.

Samtidig har vi jo også sagt, at vi forbedrer kvaliteten i de danske daginstitutioner. Vi afsætter 2 mia. kr., så det her handler ikke om enten-eller, det handler om et både-og. Vi er jo alle sammen optagede af, at kvaliteten skal være bedst mulig i de danske daginstitutioner.

(Kort bemærkning).

Hüseeyin Arac (S):

Det lyder pænt, når hr. Hans Andersen tager ordet, det er en fornøjelse at lytte til ordføreren. Jeg har et spørgsmål omkring private børnepasningsordninger.

Hvis der kommer flere private børnepasningsordninger, får kommunerne så henvisningsretten til de pasningsordninger? Hvis de ikke gør det, er jeg virkelig bange for, at vi så har et problem omkring integration. Så er det kun nogle bestemte børn eller bestemte familier, der kommer i den der private børnepasning.

Jeg vil gerne spørge til Venstres holdning, om det skal være kommunerne, der skal have lov til at henvise til de ordninger, ligesom de plejer at gøre til de andre, eller hvordan?

Kl. 15.35

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Med hensyn til spørgsmålet om private børnehaver, som nu er i gang med så småt at blive etableret rundt omkring i hele landet, så er det jo sådan, at forældre, også med en anden etnisk baggrund end en dansk, kan ønske at få plads til deres børn i denne private daginstitution. Og hvis der er plads, så kan de sådan set træde ind i denne daginstitution og få passet deres barn. Det er der ingen problemer i.

(Kort bemærkning).

Hüseeyin Arac (S):

Der er problemer i det på den måde, at hvis det er nogle etniske forældre, der har råd til at betale de høje takster, så har de samme muligheder, det er klart, men der også nogle familier, både med dansk baggrund og også med en anden etnisk baggrund, som ikke har råd til at sende deres børn i de institutioner, de har lyst til. Hvad gør vi der?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Spørgsmålet går jo på præmissen, at fordi det er privat, så bliver det dyrere, og så bliver taksterne højere end de tilsvarende takster i kommunale børnehaver. Det er jo en påstand.

Jeg tror sådan set, at taksterne bliver nogenlunde ens. Der bliver ikke den store forskel på, om man skal betale for at få passet sit barn i en privat børnehave eller i en kommunal børnehave. Så det mener jeg ikke vil være nogen barriere.

Der er et frit valg, om man ønsker at få passet sit barn i en privat børnehave eller i en kommunal børnehave, ligesom vi har det på hele skoleområdet.

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er ... undskyld, jeg tror lige, vi giver lejlighed til en kort bemærkning til hr. Thomas Krog.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Beklager, jeg troede, formanden havde set, at jeg havde markeret.

Jeg synes, det er positivt, at man giver nogle penge til børnefamilier. Jeg synes til gengæld, det er et problem, at regeringen endnu en gang slår ud med armene og lover noget uden at være villig til at betale den fulde regning, som det er tilfældet med lovforslaget her.

Der er en række kommuner, som man ikke kompenserer fuldt ud. Der er en række kommuner, hvor det, at de skal nedsætte taksten, kommer til at gå ud over den generelle service, som jo i forvejen har det problematisk nok i daginstitutionerne. Der er en række kommuner, som på grund af regeringens valgløfter, som hr. Hans Andersen gav forklaring om, mister nogle penge, mister millioner af kroner direkte ud af kommunekassen.

Mener Venstre, at det er en rimelig måde at finansiere det her på?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Finansieringen foregår som ved alle andre lovforslag, hvor Folketinget vedtager ting, der betyder merudgifter for kommunerne. Så bliver kommunerne kompenseret. Det sker efter de aftaler, der foreligger, og det har været gældende i

efterhånden 10, 20 år. Og det er sådan set efter samme model, at denne kompensation vil ske.

Så kommunerne bliver kompenseret under et fuldstændig krone for krone for, hvad dette lovforslag betyder af merudgifter for kommunerne.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Det ville være rart, hvis Venstres ordfører så også ville svare på mit spørgsmål.

Jeg snakkede ikke om kommunerne under et, jeg snakkede om en række kommuner, der mister millionvis af kroner på det her, fordi regeringen ikke er villig til at kompensere dem fuldt ud. Det kommer til at gå ud over nogle børn, og det vil sige, at det, at man her meget fornuftigt vælger at nedsætte betalingen, faktisk kommer til at gå ud over kvaliteten.

SF støtter gerne, at man bruger pengene på at nedsætte betalingen, men det må ikke komme til at gå ud over kvaliteten. Det er simpelt hen ikke rimeligt over for de børn, der går i de her daginstitutioner, som i forvejen er rigeligt presset.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Kommunerne bliver kompenseret under et. Der bliver forhandlet mellem finansministeren og Kommunernes Landsforening, som kommunerne jo lader sig repræsentere ved, og de indgår en aftale om, hvorledes det her skal kompenseres.

Så er det rigtigt, at man kan finde enkelte kommuner, der, hvis man ser isoleret på det, vil opleve, at der er en merudgift. Men der er også andre lovforslag, hvor de får lidt mere, således at når man ser på det over en årrække, mener jeg sådan set, at den model, vi har i øjeblikket, er fornuftig. Og så har jeg sådan set tillid til, at det ikke er de enkelte børn, det går ud over, hvis en kommune i denne her situation får lidt mindre, end den reelle udgift vil være.

Kl. 15.40

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så går vi videre i ordførerrækken, og det er hr. Hüseyin Arac.

Hüseyin Arac (S):

Årene fra 0 til 6 år er helt afgørende i et barns liv. Derfor ville det gavne alle børn med en bedre daginstitution. Socialdemokraterne ønsker, at daginstitutionerne skal tilbyde børnene en pasning med høj kvalitet.

I regeringsgrundlaget »Nye mål« skriver V og K: Hvis institutionerne skal bidrage til at bryde den negative sociale arv, så skal der tilføres flere ressourcer til området. Det er vi fuldstændig enige i. Men pengene skal efter vores mening ikke bruges til bureaukrati og administration, men til kvalitet og bedre pasning i institutionerne.

I dette lovforslag er der ikke flere penge til området, men alene til en kompensation via bloktilskuddet ved en takstnedsættelse til kommunerne. Jeg forudser en vis risiko for, at kommunerne vil være nødsaget til på baggrund af lovforslaget at gennemføre besparelser på daginstitutionsoverområdet. Det er vi i hvert fald nervøse for.

Forældrene har i en brugerundersøgelse foretaget af analyseinstituttet Vilstrup bl.a. peget på, at der i første omgang burde anvendes flere ressourcer på at forbedre kvaliteten i dagtilbudene. Andre undersøgelser har dog vist, at hver tredje kommune i år har skåret ned på børnepasningen, så der nu er tale om mindre kvalitet og færre ressourcer i institutionerne i forskellige kommuner.

Jeg er bange for, at vuggestue- og børnehaverbørn bliver opdelt i A- og B-hold, bl.a. fordi lovforslaget åbner for oprettelse af privatinstitutionerne, hvor kommunerne, sådan som jeg har læst forslaget, ikke vil få henvisningsret til pladserne. Det vil jeg gerne høre ministerens kommentar til. Dette er en helt klar ændring af den praksis, som vi har i dag på området.

Jeg frygter, at konsekvenserne, hvis kommunerne ikke får henvisningsret, også vil være til stor skade for integrationen. Børnehaver og børneinstitutioner spiller efter Socialdemokraternes mening en meget stor rolle og en aktiv rolle i integrationsprocessen. Børnene møder hinanden, børnene taler med hinanden, børnene lærer af hinanden.

Derfor er det en meget dårlig idé, der f.eks. kan ende med at skabe grobund for rent nationalistiske eller rent religiøse børnehaver. Sådan kan man også fortolke det her lovforslag. Hvis loven åbner for, at hr. Laban kan drive børnehaver, så kan vi slet ikke nå de børn, der har mest brug for at møde dansk pædagogik og dansk kultur.

Derfor vil vi gerne høre ministeren, hvilke kriterier og retningslinjer der stilles, for at man kan blive godkendt til at passe børn eller oprette private daginstitutioner. De eneste kriterier, jeg har læst i lovforslaget her, er, at man skal stille

en kaution på 30.000 kr. Det er ikke nok efter vores vurdering. Jeg synes, at vi stadig væk skal stille krav og sætte retningslinjer for, af hvem og hvordan vores børn skal passes.

Socialdemokraterne vil stadig væk støtte alle de ordninger, som kan forbedre forholdene på institutionerne både for at skaffe mere plads, skaffe efteruddannelse til personalet og tilbyde en kvalitetsfuld børnepasning til vores børn.

Socialdemokraterne vil gerne under udvalgsarbejdet have en redegørelse for konsekvenserne af en nedsættelse af taksterne for at sikre, at lovforslaget ikke rammer skævt i de enkelte kommuner. Socialdemokraterne vil konstruktivt indgå i udvalgsarbejdet for dels at medvirke til, at taksterne på hele daginstitutionsoverområdet nedsættes, dels at sikre, at der ikke sker forringelser i kvaliteten og normeringerne på området.

Kl. 15.45

Jeg vil til sidst gentage Socialdemokraternes ønske:

1) Kriterierne for at blive godkendt til at etablere private børnepasninger: Jeg ved godt, at det er kommunerne, der får kompetence til at godkende, men også til at tilbagekalde tilladelserne til børnepasning, men vi vil gerne have lidt mere klare linjer for, hvad det går ud på.

2) Jeg vil også gerne spørge ministeren, om kommunerne får henvisningsret til private børnepasningsordninger.

3) En redegørelse for, hvordan forskellige kommuner bliver påvirket økonomisk af lovforslaget.

Første næstformand (Svend Auken):

Der er foreløbig to, der har bedt om korte bemærkninger til ordføreren. Først hr. Martin Lidegaard, og efter ham er det hr. Per Ørum Jørgensen.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg vil gerne takke hr. Hüseyin Arac for en god ordførertale, synes jeg, der jo meget præcist påpeger, hvor asocialt det forslag, vi står med her, egentlig er.

For det første er det et forslag, der kun kommer de 75 pct. rigeste danskere til gavn. De 25 pct. fattigste, der har friplads, får ikke gavn af det. For det andet vil det ramme skævt. Jeg kan fortælle, at da regeringen lavede en lignende ordning for vuggestuer, var der 150 kommuner, der fik færre penge og altså dårligere kvalitet ud

af det. Derfor vil jeg gerne spørge hr. Hüseyin Arac:

1) Er det en betingelse for socialdemokratisk støtte til det her forslag, at der ikke er nogen kommuner, der bliver ramt skævt?

2) Vil hr. Hüseyin Arac og Socialdemokraterne støtte et ændringsforslag, som vil komme fra vores side, og som går ud på, at kommunerne selv må bestemme, om de bruger midlerne til at nedsætte taksterne eller til at øge kvaliteten?

(Kort bemærkning).

Hüseyin Arac (S):

Jeg vil takke for de pæne ord, og mine ord kommer lige fra hjertet. Jeg er meget glad for, at Det Radikale Venstres ordfører er glad for vores holdninger.

Vi mener stadig væk, at kommunerne, familierne og børnene skal have lige ret. Hvis der er nogle kommuner, der bliver ramt hårdere end andre kommuner, må vi drøfte under udvalgsbehandlingen, hvad vi kan gøre ved det. Det er derfor, jeg har bedt om den redegørelse fra ministeren.

Hvad det andet punkt angår, er vi som Socialdemokrater glade for, at taksterne for børnepasning bliver nedsat, men jeg har samtidig sagt og holder fast ved, at vi gerne vil gå ind i andre forbedringer på børnepasningsområdet, bl.a. at forhøje kvaliteten plus at tilbyde uddannelse og efteruddannelse til personalet og skaffe mere plads til børnene.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg hører det sådan, at med hensyn til vores ændringsforslag, der giver de enkelte daginstitutioner og kommuner mulighed for at gøre en mere social indsats eller lave efteruddannelse, eller bare få flere pædagoger, skal hr. Arac hjem og drøfte med sit bagland, om det er et forslag, man kan støtte. Det respekterer jeg. Det skal jeg ikke afæske hr. Arac noget svar på her og nu.

Men angående det første kunne jeg godt tænke mig at vide: Hvor afgørende er det for Socialdemokraterne, at der ikke er nogen kommuner, der får dårligere kvalitet ud af det her?

Når jeg nævner det, er det, fordi det sidste lovforslag, som Socialdemokraterne desværre støttede, som direkte konsekvens havde, at 150 kommuner fik dårligere kvalitet i deres vuggestuer. Derfor synes jeg måske, det er værd for Socialdemokraterne at overveje, om de også vil

være med til at forværre situationen i 150 kommuner i landet.

(Kort bemærkning).

Hüseyin Arac (S):

Jamen jeg synes, at hvis der er 150 kommuner, der er ramt skævt med det første lovforslag om vuggestuer, så skal vi helst undgå, at der sker det samme med det her lovforslag. Jeg kan godt på Socialdemokraternes vegne love, at vi gerne vil kigge meget positivt på, hvordan vi kan undgå, at bestemte kommuner eller familier bliver ramt hårdere end de andre.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Allerførst vil jeg gerne tilslutte mig det synspunkt, som hr. Hüseyin Arac fremkom med, at vores pasningstilbud også skal afspejle, at det er gavnligt med den mangfoldighed, der er i samfundet. Og jeg kan heller ikke se, at der i dette lovforslag skulle være tiltag, som skulle forhindre en sådan udvikling.

Jeg hørte hr. Hüseyin Arac sige, at dette vil betyde nedskæringer i de enkelte institutioner. Men det er jo egentlig lidt fantastisk og pragtfuldt, synes jeg, at vi i regeringen med Dansk Folkepartis støtte er i stand til, samtidig med at vi sænker forældrebetalingen, også at hæve kvaliteten i pasningstilbuddene generelt.

Anerkender hr. Hüseyin Arac ikke, at vi i regeringsgrundlaget har afsat 2 mia. kr. til at hæve kvaliteten, samtidig med at vi sænker forældrebetalingen?

Kl. 15.50

(Kort bemærkning).

Hüseyin Arac (S):

Jeg er glad for, at regeringen har reserveret nogle penge til det her område. Det er derfor, jeg har sagt, at pengene helst ikke skal bruges til administration og bureaukrati, de skal bruges til at forhøje kvaliteten på daginstitutionerne.

Det, jeg er nervøs for på Socialdemokraternes vegne, er, at pengene ikke er øremærket. De er kompensation til kommunerne, og ifølge de undersøgelser, der er, har en tredjedel af vores kommuner været nødt til at skære ned på området på grund af deres stramme økonomi. Det, jeg efterlyste, var, at vi helst ikke skal blive ved med at skære ned på børneområdet. Det er ikke daginstitutionerne, men kommunerne, der gør det, fordi deres økonomi er meget stram.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Der har jeg så den holdning, at kommunerne, som fører en offensiv og konstruktiv familiepølik, i højere grad også er i stand til at tiltrække børnefamilierne og dermed øge deres skattegrundlag og få gang i en god cirkel. Det er så forskellige tilgange.

Det, jeg godt kunne tænke mig at spørge hr. Hüseyin Arac om, er: I valgkampen var det jo et stort slagnummer for Socialdemokratiet, at taksterne, forældrebetalingen skulle ned. Jeg tror faktisk, man var helt nede på at sige, at der var ingen, der skulle betale over 1.000 kr. for at få passet deres børn. Er det stadig væk socialdemokratisk politik, eller har man også på dette punkt ændret i partiprogrammet og ændret politik? Det kunne egentlig være ganske interessant at høre.

(Kort bemærkning).

Hüseyin Arac (S):

Jeg kan godt huske, at vi kom med det forslag, at betalingen til daginstitutionerne fra forældrenes side skal ned. Vi har også nævnt det med 1.000 kr., det er rigtigt nok. Det er derfor, at jeg i min ordførertale har sagt, at vi støtter den del af lovforslaget, hvor man vil nedsætte forældrebetalingen fra 33 til 25 pct. Det støtter vi fuldt ud.

Men vores initiativer fra Socialdemokraternes side er altså, at kvaliteten skal forhøjes i børnehaverne, og forældrebetalingen skal ned. Det holder vi fast i, der er ingen ændring der. Vi vil også gå længere ned, hvis der er råd til det. Det kan vi diskutere både i vores gruppe og med de andre partier.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører bliver fru Mia Falkenberg.

Mia Falkenberg (DF):

I Dansk Folkeparti er vi glade for den udvikling, der sker på børnefamilieområdet med hensyn til forældrebetalingsandelen på dagtilbud. Først er det blevet ændret med lovforslag nr. L 25 for børn fra 0-3 år, og nu bliver det ændret for børn fra 3 år og op til skolealderen.

At man med det her forslag vil sætte forældrebetalingsandelen ned fra 33 til 25 pct. for børn fra 3 år og op til skolealderen, finder Dansk Folkeparti yderst positivt. Vi tror på i Dansk Folkeparti, at det vil gavne børnefamilierne, da bør-

nefamilier er nogle af de grupper, som har flest udgifter forbundet med hverdagen.

Dansk Folkeparti har sammen med regeringen forhandlet 400 mio. kr. igennem på finansloven til forbedring og styrkelse af kvaliteten i dagtilbud samt til at få mere fokus på udsatte børn.

Med gennemførelsen af dette lovforslag tror vi i Dansk Folkeparti på, at vi vil se helt andre toner i fremtiden, når det gælder kvalitet i dagtilbuddene, luft i økonomien hos børnefamilierne og ikke mindst et større fokus på de mest udsatte børn. Dansk Folkeparti støtter derfor lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg vil egentlig gerne spørge Dansk Folkepartis ordfører lige ud, hvordan Dansk Folkeparti kan støtte et forslag, der er så asocialt, som det her forslag er, et forslag, der dikterer kommunerne at øremærke pengene til de 75 pct. rigeste familier, mens der ikke løftes en finger for de 25 pct. fattigste familier, som har en friplads; hvordan det hænger sammen med alle de pæne ord om kvalitet osv., som fru Mia Falkenberg i øvrigt var inde på, og som jeg er helt enig med hende i.

Pointen med det her lovforslag er jo netop, at kommunerne pålægges absolut at bruge pengene til at nedsætte taksterne i stedet for at lave bedre kvalitet, bedre integration, have mere fokus på socialt udsatte.

(Kort bemærkning).

Mia Falkenberg (DF):

Der vil jeg gerne sige til hr. Martin Lidegaard, at som jeg sagde i min ordførertale, anser jeg ikke børnefamilierne for de mest velhavende i Danmark, og derfor kan jeg kun se det som en positiv udgang, at vi får sat den her forældrebetalingsandel ned fra 33 til 25 pct. Det er noget, vi kan bakke hundrede procent op.

Kl. 15.55

At 25 pct. af børnefamilierne ikke får noget ud af det her, jamen det er jo, fordi de i forvejen har en friplads og har en meget lille betalingsandel, så det er jo klart, at de ikke får noget ud af det.

Derudover har vi afsat 400 mio. kr. til forbedring og styrkelse af kvalitet i dagtilbuddene, så jeg kan slet ikke se, hvor hr. Martin Lidegaard vil hen med det, han siger.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Nu skal vi jo ikke diskutere, hvorvidt børnefamilierne generelt er mere eller mindre fattige, jeg tror, at der både er rige og fattige børnefamilier. Jeg vil gerne fokusere på de fattige børnefamilier; det er dem, jeg mener vi skal bruge pengene på.

Derfor vil jeg, i stedet for nu at slås om det, bare spørge fru Falkenberg, om man kunne forestille sig, at Dansk Folkeparti vil støtte det ændringsforslag, som vi vil fremlægge, der i al enkelhed går ud på, at de penge, vi er enige om at sætte af til bedre børnehavestitutioner, kan kommunerne selv beslutte om skal gå til flere pædagoger eller til at nedsætte taksterne eller til madordninger, eller hvad nu den enkelte daginstitution og forældrene selv ønsker at pengene skal gå til, sådan at de ikke lige præcis skal gå til at nedsætte taksterne.

Vil Dansk Folkeparti kunne støtte det her? Det koster ikke mere, og Dansk Folkeparti er jo kun bundet af finansloven, men ikke af indholdet – på den måde, og det vil jo være en måde at give større frihed til forældrene i daginstitutionerne.

(Kort bemærkning).

Mia Falkenberg (DF):

Jamen jeg synes allerede, at vi med de aftaler, vi har indgået, gør utrolig meget for dagtilbuddene, som det er nu. Det er jo således, at kommunerne også er med i forbindelse med de penge, de 400 mio. kr., vi har afsat til forbedring og styrkelse af dagtilbuddene.

Per Ørum Jørgensen (KF):

Fra konservativ side kan vi kun udtrykke stor glæde over dette lovforslag.

Der er ingen tvivl om, at vi Konservative ønsker at forbedre vilkårene for børnefamilierne i Danmark, og vi ser netop dette lovforslag som en væsentlig forbedring, som kan mærkes i hverdagen i de danske børnefamilier.

Vi har jo tidligere nedsat taksterne for børnepasning for de allermindste, de 0-3-årige. Det her er så næste etape, hvor vi tager gruppen fra 3 år og op til skolealderen og letter økonomien for forældrene.

Så har man spurgt, hvorfor vi ikke bruger disse penge på de allersvageste. Jamen der er ingen modsætningsforhold imellem den massive indsats, som regeringen gør for at forbedre forholdene og hæve kvaliteten i pasningstilbuddene, og det at sænke taksterne på forældrebetalingen.

dene og hæve kvaliteten i pasningstilbuddene, og det at sænke taksterne på forældrebetalingen.

Det er jo sådan, at mange har en stram økonomi med mange omkostninger på grund af deres børn. Der er mange – eventuelt enlige – forældre, som ikke får friplads, men som har ansvaret for et barn og dermed også en ret stor omkostning på det her område, og der har jeg det faktisk rigtig godt med, at denne gruppe også kommer til at mærke, at den her regering har en god familiepolitik, at vi er i stand til ikke kun at hæve kvaliteten, men samtidig også at sænke taksterne.

Jeg har en fornemmelse, men er stadig væk meget i tvivl, med hensyn til om Socialdemokratiet vil støtte dette lovforslag. Jeg kan forstå, at dele af det kan man støtte, og andre ting er man mere skeptisk over for. Jeg synes så, det er glædeligt, at den del, man er skeptisk over for, er noget teknisk, fordi man af praktiske årsager er nødt til at indføre de her tre lovforslag i service-loven, som træder i kraft i 2007. Dermed kan man sige, at der måske ikke er så meget politik i de her eksakte tre punkter, men at det mere er en teknisk foranstaltning, man foretager.

Derfor håber jeg da også, at Socialdemokraterne vil vise, om der bare er lidt vilje bag det løfte, man gav i valgkampen, hvor man turnerede med, at ingen skulle betale over 1.000 kr. for at få passet deres børn. Her går vi faktisk i samme retning og er med til at gøre det attraktivt at få børn i Danmark. Jeg synes, det er positivt og glædeligt, at vi netop lægger en linje, der gør, at det er glædeligt og attraktivt – også økonomisk – at få børn, at vi tilskynder danske familier til at sætte børn i verden. Det får vi absolut brug for.

Kl. 16.00

Vi kender alle sammen diskussionen om den demografiske udvikling i forbindelse med velfærdsdebatten, men det er med største fornøjelse, at vi fra konservativ side kan støtte dette lovforslag, som er med til at forbedre forholdene for børnefamilierne her i Danmark.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg vil egentlig gerne i god kollegial ånd, ligesom da vi behandlede lovforslag nr. L 25 om vuggestuerne, ønske hr. Per Ørum Jørgensen tillykke med dette lovforslag. Det er virkelig konservativ politik: Det er centralistisk, det kommer kun de rige til gode, de konservative kernevælgere, og man er sikker på, at her er der virkelig

styr på, hvad kommunerne må og ikke må og daginstitutioner må og ikke må.

Men så synes jeg også, man skal sige tingene, som de er, at sidste gang, man gennemførte det her, var der altså 150 kommuner, der blev ramt så skævt af kompensationen, at det førte til ringere kvalitet. Man skal vel også sige højt, at godt nok har regeringen valgt at sætte 400 mio. kr. af til øget kvalitet én gang for alle – det er ikke en permanent bevilling, det er én gang for alle, dvs. 100 mio. kr. om året i de næste 4 år – men man afsætter altså 1 mia. kr. permanent i al evig fremtid til at nedsætte taksterne for de rigeste familier i Danmark.

Så man skal da være stolt af den asociale sociale profil, man har, for den taler til de konservative kernevælgere. Men man skal ikke forsøge at neddæmpe den, synes jeg.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Nu ved jeg ikke, om hr. Martin Lidegaard har læst regeringsgrundlaget. Jeg vil gerne mane det i jorden med, at man nu bruger 100 mio. kr. om året på at hæve kvaliteten. Hvis man læser regeringsgrundlaget, kan man se, at regeringen ønsker at benytte 2 mia. kr. til at hæve kvaliteten. Derfor holder den pointe fra hr. Martin Lidegaard heller ikke, at vi svigter de svageste, for den profil, som jeg egentlig tror hr. Martin Lidegaard er enig med os Konservative i vedrørende udmøntningen af de her midler, er jo netop rettet mod de udsatte børn. Det er jo netop for at forbedre deres vilkår, så derfor kan man ikke på baggrund af det her lovforslag sige, at vi har en skæv profil.

Så vil jeg egentlig gerne høre hr. Martin Lidegaard angående alle dem, der har fripladser, altså der, hvor det er gratis. Det kan vel ikke være ret meget billigere for dem. Dem har vi tilgodeset ved at sikre, at der er fripladser, hvad jeg har det rigtig godt med.

Men det er klart, at der er forskel på Det Radikale Venstre og Det Konservative Folkeparti på mange væsentlige områder. Det her er et af dem, det er dagens debat en ganske god illustration af.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Nu tillod jeg mig at tage udgangspunkt i de penge, som regeringen har sat af. Der har man altså sat 100 mio. kr. af de næste 4 år og 1 mia. kr. til kvalitet og 1 mia. kr. til at nedsætte taksterne.

Det jo muligt, der kommer mere til kvalitet, det håber jeg, men de bevillinger er, så vidt jeg har forstået – men det kan hr. Jørgensen måske bekræfte – ikke permanente i modsætning til takstnedsættelserne.

Det er en engangssum på 2 mia. kr. Det vil sige, at det ikke er noget, der forsætter på den anden side af næste valg. Det gør til gengæld takstnedsættelserne, og det er derfor, jeg tillader mig at sige, at regeringen, i hvert fald når man kigger på de økonomiske prioriteringer, tilsyneladende er mere optaget af at nedsætte taksterne end at øge kvaliteten. Det synes jeg ikke er at tage munden for fuld.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg kan bekræfte, at de 2 mia. kr., som hr. Martin Lidegaard så accepterer er det beløb, vi taler om, og som regeringen har skrevet ind i regeringsgrundlaget, er en engangsforeteelse. Hvad der eventuelt sker efter et valg, og hvordan man prioriterer derefter, må tiden jo vise, og der skal vi jo nok også, når vi kommer til valgkampen, komme med nogle gode bud på, hvordan vi fortsat kan intensivere indsatsen for at forbedre børnefamiliernes vilkår, også med den rigtige sociale profil.

Så vil jeg egentlig gerne lige sige til hr. Martin Lidegaards første bemærkning om de 150 kommuner: Der er jo ikke noget nyt i, at når man fordele penge til kommuner, bruger man det såkaldte DUT-princip. Det ved jeg De Radikale også har brugt, dengang de var i regering. Det er selvfølgelig mange år siden, og der går formentlig også mange år, før De Radikale får lov til at prøve det igen. Men det er jo et princip, man bruger, og der er oven i købet også afsat en pulje ekstra over finansloven til netop at tilgodese de kommuner, der blev ekstra ramt af det.

(Kort bemærkning).

Hüseyin Arac (S):

Nu ved vi altså, at forældrene til de forskellige børn har forskellige midler. Nogle er rige, andre er fattigere, og nogle er middelklasse. Jeg vil spørge Det Konservative Folkepartis ordfører: Der er nogle familier, der får delvis friplads, og så er der nogle, der betaler fuld pris. Er der ikke en forskel, når vi sætter forældrebetalingen ned med de 5 pct.?

Kl. 16.05

Det næste er, at der er nogle kommuner, der har sat forældrebetalingen op til 33 pct., og så er

der nogle, der har sat den ned. Hvordan kan vi undgå, at det rammer de kommuner skævt, som har gjort det godt på børneområdet? Hvordan kan vi undgå det, når de forskellige kommuner får den samme kompensation?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Kommunerne har, på trods af at vi bliver besyldt for at være centralistiske og andre ting, stadig væk den frihed, at de selv kan afgøre de her institutionspriser, og hvis kommuner i forvejen har nedsat den maksimale forældreandel til 25 pct. eller opkræver 25 pct., så er det sådan set ganske fornuftigt og positivt, for det er med til at få den gode spiral i gang og gøre det attraktivt for børnefamilier at slå sig ned i den pågældende kommune. Det er set fra min synsvinkel den helt rigtige politik.

De, der har delvis friplads, vil jo også få glæde af det her, dog selvfølgelig ikke i så høj grad, hvis vi tager det kroner og øre-mæssigt. Men det er sådan set ikke det, der er afgørende. Det vigtige for mig er, at der for de økonomisk svagest stillede er mulighed for, og der er vi jo privilegerede i Danmark, at vi kan tilbyde gratis pasning af deres børn. Sådan skal det være. Nu sænker vi så taksterne, så man kan sige, at vi gør det endnu mere attraktivt for børnefamilierne at sætte børn i verden, og det synes jeg faktisk er meget gladeligt.

(Kort bemærkning).

Hüseysin Arac (S):

Jeg takker for besvarelsen.

Hvis nu det viser sig, at familierne og børnene klumper sig sammen i forskellige grupperinger, altså at de rige børn bliver henvist til nogle bestemte daginstitutioner, så har vi problemet på integrationsområdet, ligesom vi har det på nogle skoler og i nogle boligområder. Vil De Konservative, som er meget glade for det her lovforslag, som vi også delvis støtter, være med til at sætte sig ned sammen med os eller de andre partier for at løse de problemer, der kan opstå efter det her lovforslag, hvis der opstår problemer med de ting, jeg har nævnt vedrørende integration?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Nu er det jo ikke så meget det konkrete lovforslag, vi behandler i dag, hr. Hüseysin Arac henviser til, men et lovforslag, som vi har behandlet

tidligere, og hvis indhold nu bliver flyttet over i serviceloven.

Men det er da klart, at vi skal tage bekymringen alvorligt, således at vi ikke får grupperinger her i samfundet, der står for skarpt i forhold til hinanden, men således at den mangfoldighed, som præger samfundet som sådan, også er det, der præger vores pasningstilbud og vores folkeskole for den sags skyld. Det mener jeg også er en berigelse for alle i samfundet.

Det er da klart, at der skal vi hele tiden være opmærksom på, at vi ikke får de her ghettodannelser og skel mellem befolkningsgrupperne, men tværtimod får glæde af den mangfoldighed, som samfundet rummer.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgsmål. Næste ordfører er hr. Martin Lidgaard.

Martin Lidgaard (RV):

Det lovforslag, vi behandler i dag, går i korthed ud på at nedsætte taksterne i børnehaverne, og det minder derfor meget om det lovforslag, vi havde i fjor, hvor vi nedsatte taksterne, altså forældrebetalingen, for vuggestuerne.

Ganske som dengang må jeg sige, at Det Radikale Venstre er klart imod det her lovforslag, og det er vi af flere gode grunde.

For det første er det et massivt indgreb i det kommunale selvstyre. Vi synes, det må være kommunerne selv, der afgør, om de vil prioritere midlerne til at nedsætte taksterne, øge kvaliteten, øge integrationen, øge indsatsen mod negativ social arv eller styrke indsatsen over for de socialt udsatte børn. Det kan ikke være meningen, at det er os herinde, der skal diktere det.

For det andet er det et ualmindelig asocialt forslag. Det er et forslag, der kun vil komme de 75 pct. rigeste forældre til gavn, de forældre, der ikke har en friplads, og selv om der selvfølgelig er en del af dem, som måske også har brug for en ekstra skærv, om jeg så må sige, om måneden, så er der jo mange andre måder, man kunne give lige præcis den gruppe den skærv på, f.eks. ved at nedsætte skatten på arbejde.

Det, der er problemet, er, at hvis man spørger forældrene, hvad de ønsker, også dem, der altså har lavere indkomster, men som stadig væk er en meget, meget lille minoritet ud af de 75 pct. forældre, svarer de, at de hellere vil have bedre kvalitet. Det ved vi helt eksplicit, for det er blevet undersøgt. Alligevel vil vi tvinge takstnedsættelser ned i halsen på dem.

Kl. 16.10

Endelig vil jeg som god grund til at stemme mod det her forslag nævne, at vi ved, at fordi hele bloktilskuddet og udligningen – DUT'en, som man kalder det herinde – kompensationsen til kommunerne for det her, rammer skævt, så vil det her direkte føre til dårligere kvalitet i ca. 150 kommuner, hvis det følger det samme mønster som ved vuggestuerne.

Så kan man godt sige, at sådan er det altid med DUT-systemet, når vi skal kompensere kommunerne. Det er selvfølgelig et argument, men det gør det altså ikke bedre for de børn, som det går ud over i de 150 kommuner. De er nok ret ligeglade med, at det altid er sådan, når man gør det her. Det vil altså sige, at stemmer man for det her lovforslag, stemmer man for dårligere kvalitet i daginstitutioner i 150 kommuner i kongeriget.

Derfor vil Det Radikale Venstre i forbindelse med udvalgsbehandlingen stille et ændringsforslag, hvor vi i al enkelhed siger, at vi gerne vil være med til at bruge de her penge til børneområdet. Vi tror nemlig, det er utrolig vigtigt med en ikke mindst social indsats i daginstitutionerne i de kommende år. Det siger alle forskningsrapporter om negativ social arv, og det ved vi i forbindelse med integration. Men vi vil altså gerne lade det være op til kommunerne selv, om de vil øremærke de penge til at gøre daginstitutionerne bedre, sådan som forældrene gerne vil have det, til at øge integrationsindsatsen, til at øge indsatsen for socialt udsatte børn, til at indføre madordninger eller til en kombination af det hele.

For det er jo sådan, at der i hver eneste daginstitution i det her land er en virkelighed, nogle bestemte børn og forældre, der har nogle bestemte ønsker. Hvorfor skal de ikke have lov til at bestemme, hvordan deres daginstitution skal være?

Regeringen bryster sig af frit valg. Men i stedet for at indføre det her dåse-frit valg, hvor det foregår med private udbydere og meget firkanterede løsninger, så har man her muligheden for at give forældrene et reelt valg, der handler om, hvordan deres daginstitution skal være. De kan forbedre kvaliteten, de kan få flere pædagoger, de kan få det hele. Hvad nu, hvis de hellere vil det end at nedsætte taksterne? Hvorfor kan de ikke selv få lov at bestemme?

Derfor stiller vi et ændringsforslag. Vi håber, at et flertal vil støtte det, selv om det kan være lidt svært at se det flertal lige nu. Men man kan

jo håbe, at lovprocessen vil gøre, at vi kan få skabt et flertal.

Så jeg må til sidst sige, at medmindre Det Radikale Venstre får dette ændringsforslag igenem, stemmer vi altså imod det her forslag. Det undrer os ikke, at højrefløjen kan finde på at fremsætte det, men jeg må sige ligeud, at det undrer mig, at venstrefløjen kan finde på at støtte det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja tak. Der er en række spørgsmål. Det første er fra hr. Per Clausen.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu er det jo altid en smule bemærkelsesværdigt, når Det Radikale Venstre kører frem med den sociale profil. Men jeg vil gerne spørge hr. Martin Lidegaard for at blive en lille smule klogere på, hvad der i grunden ligger i det, som hr. Martin Lidegaard siger, om jeg skal opfatte det på den måde, at Det Radikale Venstre også vil støtte, at de begrænsninger, der er i dag, for, hvor meget kommunerne må kræve for en daginstitution, fjernes, sådan at kommunerne selv kan tage stilling til, om de vil bruge de ekstra penge, de kunne opkræve, til bedre kvalitet i daginstitutionerne eller til skattelettelser?

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Vi mener, at der skal være et loft over, hvor mange penge det skal koste, og det mener vi simpelt hen af ligestillingsårsager. Det skal være sådan, at der ikke er nogen barrierer for, at kvinder og mænd på lige fod kan deltage på arbejdsmarkedet, og vi har brug for den arbejdskraft. Så der er selvfølgelig en grænse for, hvor højt man kan lægge det.

Men det, vi ved positivt – og det har bl.a. BUPL jo undersøgt og fået undersøgt – er, at når man spørger forældrene i dag, med det loft der nu er, hvad de helst vil have, om de helst vil slippe 200 kr. mindre om måneden eller de helst vil have, at deres børn får bedre kvalitet, så svarer forældrene entydigt, at de hellere vil have bedre kvalitet.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det er altså ikke noget princip, hr. Martin Lidegaard her fremlægger. Det er sådan lidt tilfældigt, om det lige er 33 pct., 30 pct. eller 25 pct.,

der afgør, om det her er vældig asocialt eller vældig socialt. Det er det første, jeg vil sige.

Det andet, jeg vil spørge hr. Martin Lidegaard om, er, om hr. Martin Lidegaard ikke også har set undersøgelser, der viser, at der faktisk er mange mennesker i det her land, der gerne vil betale mere i skat for at få en højere offentlig service, også når det handler om børnepasning? Der er måske endda mennesker, der ikke har børn, som er villige til at betale mere i skat for at sikre, at de, der har børn, kan få en daginstitutionsplads til en lavere pris end den, vi har i dag. Vil det ikke være langt mere socialt at gå den vej end at komme med det lidt vilkårlige tal, som hr. Martin Lidegaard har valgt, hvor 30 pct. og 33 pct. er meget mere socialt end 25 pct.?

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Nu kan jeg høre, at hr. Per Clausen gerne vil ud i en meget stor principiel diskussion om alle offentlige ydelser, skattegrundlag osv. Jeg forholder mig helt konkret til, at det faktisk gennem sidste valgkamp er lykkedes at presse regeringen til at afsætte 1 mia. kr. ekstra om året til børneområdet.

Det er den politiske virkelighed, vi står i lige nu, og valget er sådan set meget, meget enkelt: Skal de penge gå til at nedsætte taksterne for de 75 pct. rigeste danskere, eller skal de gå til at lave en social indsats og skabe bedre kvalitet i daginstitutionerne? Det valg i al sin enkelhed finder jeg ikke svært, og det undrer mig meget, at Enhedslisten finder det så svært.

Kl. 16.15

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Hvis det er det valg, hr. Martin Lidegaard mener vi står i, betyder en vedtagelse af det lovforslag, vi står med her, så, at vi stopper kampen for bedre vilkår i daginstitutionerne? Altså, det gør det ikke for SF.

Der er andre penge at gøre det med end dem, vi her vil bruge på børnefamilier. Det er, som Enhedslistens ordfører gjorde opmærksom på, et spørgsmål, om vi ikke generelt skal bruge endnu flere penge på børneområdet, end der er lagt op til. I SF mener vi jo som børnenes parti, at der skal satses. Når hr. Martin Lidegaard flere gange siger, at det her er asocialt, så vil jeg godt spørge, om hr. Martin Lidegaard mener, at en gennemsnitlig børnefamilie hører til Danmarks rigeste mennesker. Mener hr. Martin Lidegaard, at øko-

nomi skal være en stopklods for, at familier skal have flere børn?

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Se, nu er det jo sådan set Det Radikale Venstre, der gerne vil bruge en milliard kroner ekstra på de socialt udsatte børn i stedet for at smide dem i hovedet på de rigeste familier. Det er Det Radikale Venstre, der ønsker det, og åbenbart ikke SF.

Jeg ved godt, at SF altid siger, at vi så bare kan sende endnu flere penge, men vi kan jo ikke bruge de her penge to gange. Det er et konkret forslag, der er oppe, og vi har nu chancen for at skabe en bedre kvalitet i daginstitutionerne. Den chance synes jeg vi skal gribe, mens den er der.

Om man så, hvis det her bliver vedtaget, på et senere tidspunkt skal sætte endnu flere penge af, synes jeg simpelt hen skal være op til kommunerne selv. Det er min grundindstilling, for jeg tror, at de bedre ved, hvor skoen trykker.

Så vil jeg gerne sige om den sociale profil, at vi har kigget på de 75 pct. af forældrene, der får glæde af det her, og den del af de forældre, der ligger i lavindkomstgruppen, er beskeden, end og meget beskeden. Derudover har vi haft økonomisk vækst og reallønsfremgang i de sidste 5 år i Danmark.

Hvis jeg skal sige det groft, vil jeg sige, at der selvfølgelig er enkelte forældregrupper, som frister en kummerlig tilværelse, også uden for de 25 pct., som i forvejen er tilgodeset, men det er min klare opfattelse, at langt, langt størstedelen af denne forældregruppe på de 75 pct. hellere vil have øget kvalitet og fokus på deres egne børns trivsel og udvikling end slippe 200 kr. billigere om måneden.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Hr. Martin Lidegaard undlod fuldstændig at svare på mit spørgsmål. Mener hr. Martin Lidegaard, at den gennemsnitlige børnefamilie hører til den rigeste del af den danske befolkning, siden det er så vigtigt for den radikale ordfører at sige, at det her er asocialt? Mener den radikale ordfører, at de økonomiske overvejelser skal være en stopklods for, at en familie skal have flere børn? Det synes jeg er nogle vigtige spørgsmål i den her sammenhæng.

Så vil jeg spørge med hensyn til det asociale, om hvor man skal tage pengene til de udstødte børn. Altså, jeg har stor respekt for hr. Martin Li-

degaard, men hvis ikke det er gået op for hr. Martin Lidegaard, at SF faktisk er villig til at satse på de socialt svage børn, så mangler der noget, for det tror jeg alle andre har opdaget.

Man kan også spørge, hvor pengene så skal komme fra. Det er jo ikke bare sådan, at vi siger, at vi bare skal bruge flere penge. Vi peger jo faktisk på, at nogle af de skattelettelser, Det Radikale Venstre ønsker at give de rigeste i Danmark, vil SF ikke være med til. Vi vil hellere bruge pengene på de socialt svage børn, og vi vil hellere bruge pengene på børnefamilier end give skattelettelser til de rige, og det er i virkeligheden den prioritering, vi står i.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Nu ved jeg ikke, om hr. Thomas Krog har læst det sidste skatteudspil fra Det Radikale Venstre, men der bliver altså også givet meget massivt i bunden; men lad nu skattepolitikken ligge.

Hr. Thomas Krog spørger ligeud, om vi synes, at børnefamilierne hører til de socialt mest belastede familier i Danmark. Jeg vil gerne sige, at der er rige børnefamilier, og at der er fattige børnefamilier. Man får ikke mig til at sige, at alle børnefamilier i Danmark er sociale tilfælde.

Min pointe er, at de børnefamilier, der er socialt udsatte, er dem, vi vil fokusere på. Der er da masser af rige børnefamilier, som jeg ikke har et specielt behov for at give ekstra midler, fordi jeg sådan set tror, at de klarer sig meget udmærket. Men jeg er fokuseret på de svageste børnefamilier og på, at vi bliver langt, langt bedre til i daginstitutionerne at give dem en hånd til gavn for både de rige og i øvrigt også de fattige familier i Danmark.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

For en god ordens skyld vil jeg da lige gøre hr. Martin Lidegaard opmærksom på, at Det Konservative Folkeparti ikke støtter De Radikales ændringsforslag. Det kommer nok ikke som nogen overraskelse.

Jeg synes, hr. Martin Lidegaard bluffer lidt. For det er jo en meget stor del af de danske børnefamilier, vi snakker om, de rigeste 75 pct. Det kan godt give nogle billeder af swimmingpool, store villaer og alle de der ting. Så sagde hr. Martin Lidegaard, at dem kan man tilgodese på en anden måde med skattelettelser osv.

Hvis vi nu tager en gruppe ud, det kan være en enig forælder, som måske har et eller to børn, godt job, men alligevel måske en stor udgift til en måske ikke særlig stor lejlighed her i København, i Århus, eller hvor det er dyrt at bo-sætte sig. Under Det Radikale Venstre virkelig ikke disse forældre, at de lige får en lille økonomisk håndsrækning her, så man letter deres hverdag lidt? Altså, deres rådighedsbeløb er vel ikke ekstremt stort.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Man ville da være et skarn, hvis ikke man undte sine medmennesker at få lidt ekstra i lønningsposen eller i indkomstposen. Men det, jeg føler er vores opgave som politikere, og som jeg egentlig også engang troede var en borgerlig dyd, er ikke bare at strø pengene rundt som et tyndt lag smør til den brede middelklasse, men at forsøge at fokusere midlerne på den del af befolkningen, der virkelig har behovet. Jeg mener, at den største socialpolitiske udfordring, vi står over for, er, at den cirka en million danskere, der står uden for arbejdsmarkedet, og deres børn får en chance for at komme ind igen.

Det tror jeg kræver at vi har fat i dem ikke bare ved at kaste penge efter dem, det gør vi heller ikke, skulle jeg hilse at sige, for en meget stor dels vedkommende, men ved netop at tage fat i dem også i daginstitutionerne og også ved, om jeg så må sige, at forbedre den kulturelle og sociale indsats over for denne målgruppe. Al forskning peger på, at det er noget af det, der skal til for at løse de sociale problemer i Danmark.

Det er derfor, det undrer mig, at man bare vil kaste den her milliard kroner i grams til alle, som så kan få de der 200 kr. om måneden. Det er jo i øvrigt heller ikke, hvis det endelig er en social indsats, man er ude i, noget, der virkelig batter.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Man kan sige, at det i disse tider måske er ganske gavnligt, at den store forskel på Det Konservative Folkeparti og Det Radikale Venstre egentlig bliver præsenteret så klart, som det gøres her.

I Det Konservative Folkeparti vil vi gerne gøre noget for de enlige forældre, som har mange omkostninger i dagligdagen, og lette deres økonomi lidt. Vi vil også gerne sikre de svageste, og derfor har vi det rigtig godt med, at den her

regering har afsat 2 mia. kr. til at hæve kvaliteten med særlig fokus på de udsatte børn. Hr. Martin Lidegaard glemmer, at der har vi altså sat penge af. Men det kan vel ikke være billigere end en friplads? Der er vel ingenting, der er billigere end det, der er gratis? Det synes jeg også De Radikale glemmer her.

Skal jeg forstå det således, at Det Radikale Venstre er fuldstændig ligeglad med den enlige forælder, der har mange omkostninger i det daglige, og med middelklassefamilien? Nu er det åbenbart ikke lige længere de rigeste, nu er det middelklassefamilien, vi snakker om; nu har vi da trods alt fået sat det rigtige ord på. Er man ligeglad fra Det Radikale Venstrés side?

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg og Det Radikale Venstre er alt andet end ligeglad med den enlige mor, der har et barn, som går i daginstitution, eller med lavindkomstfamilien, men min påstand vil være, at selv lavindkomstfamilier er mere optaget af, at deres børn får en ordentlig daginstitution end af at få 200 kr. mere om måneden, og det, diskussionen handler om, er jo, hvad det er forældrene vil have. Det kan vi jo så stå og diskutere frem og tilbage.

Regeringen ønsker at befale forældrene, at de skal bruge pengene til at nedsætte taksterne. Vi ønsker at gøre det op til forældrene selv at bestemme, om de vil nedsætte taksterne, eller om de vil øge kvaliteten. Det er det, der er forskellen.

Jeg har bemærket, at De Konservative mener, at de har mere tilfælles med Dansk Folkeparti end Det Radikale Venstre og derfor helt udelukker et samarbejde med Det Radikale Venstre. Det er tankevækkende. Det er jeg sikker på at der også er mange konservative vælgere, der har bidt mærke i. Jeg vil bare sige, at hvad angår bekæmpelsen af den negative sociale arv, synes jeg, det er mærkeligt, at man partout vil bekæmpe bekæmpelsen af den sociale arv ved at nedsætte taksterne i stedet for at satse på kvalitet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører bliver hr. Thomas Krog.

Thomas Krog (SF):

I SF vil vi gerne bruge penge på børnefamilierne. Det er dyrt at have børn, og vi vil gerne være med til, at det ikke skal være økonomi, der er af-

gørende for, om familier sætter flere børn i verden. Det er udgangspunktet for vores holdning til dette lovforslag.

Problemerne i det er jo også klare. Der er, som det er sagt flere gange, lagt op til, at nogle kommuner ikke bliver kompenseret fuldt ud for de penge, det kræver at nedsætte taksterne.

Kl. 16.25

Endnu en gang oplever vi et forslag, hvor regeringspartierne i en valgkamp har slået ud med armene, men når regningen kommer, så er det ude i kommunerne, at de skal til at finde pengene. Det er der, de så skal til at spare på både det her og på andre områder. Det er klart, at det er et problem, som vi i SF vil tage op under behandlingen af det her lovforslag. Det er simpelt hen ikke rimeligt.

Men princippet om, at man går ind og hjælper børnefamilierne, bakker vi op.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg skal bare stille to helt enkle og kontante spørgsmål:

Er det en betingelse for SF's støtte til det her forslag, at det ikke går ud over kvaliteten i nogen kommuner? Det kan der svares ja eller nej til. For jeg har altså svært ved at se, hvordan det kan undgå at gå ud over kvaliteten i nogen kommuner, men hvis SF vil stille krav om det for at støtte lovforslaget, så tager jeg hatten af for hr. Thomas Krog.

Det andet spørgsmål går på, om SF vil støtte det ændringsforslag, vi stiller, der gør det muligt for kommunerne at fokusere på de socialt udsatte børn for de her penge, i stedet for at forære dem til de 75 pct. rigeste familier.

(Kort bemærkning).

Thomas Krøg (SF):

Jeg håber, at det er klart for den radikale ordfører, at vi i SF er meget, meget opmærksomme på de socialt udstødte børnefamilier, at vi faktisk er villige, og vi har jo præsenteret flere forslag, også så sent som i går, der viser, at vi kan finde nogle penge til at prioritere lige præcis de familier her.

Det, der bare undrer mig, er, at De Radikale er så optaget af, at de penge, man lige præcis skal bruge på de udstødte børnefamilier, skal tages fra andre børnefamilier, når vi faktisk har en række steder, hvor man i øjeblikket lægger op til, at de, der har, skal have mere. Det er ikke de børnefamilier her, som er de rigeste mennesker i

Danmark. Finansieringen af det her skal vi klare over skatten.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Det forstår jeg sådan, at SF ikke vil støtte det radikale ændringsforslag, der gør det muligt for kommunerne at bruge de her penge til de mest udsatte familier i stedet for at give dem til de 75 pct. rigeste. Jeg skal bare lige have bekræftet, at SF ikke ønsker at tilgodese, ikke i denne omgang i hvert fald, de socialt udsatte familier.

Mit andet spørgsmål er: Er det et krav fra SF's side for at støtte regeringens forslag, at der ikke er nogen kommuner, hvor det her kommer til at betyde mindre kvalitet? Det var sådan set de to konkrete spørgsmål, jeg stillede.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Jeg er åben over for at diskutere det radikale forslag om, hvordan pengene skal bruges. Jeg synes bare, at den radikale præmis om, at skal der bruges nogle penge til de udsatte børnefamilier, skal de lige præcis tages fra andre børnefamilier, ikke klinger godt i mit hoved, men jeg er åben over for at diskutere, hvordan man kan gøre det her, hvordan man kan gøre det endnu mere socialt afbalanceret, bestemt er vi det.

Hvis SF kunne garantere, at der ikke sker forringelser ude i daginstitutionerne, så kan jeg garantere for, at vi også ville gøre det, men det, vi oplever alle mulige steder, er jo, at kommunerne bliver så pressede, at der sker nedskæringer, og uanset om jeg vil eller ej, så er jeg desværre ikke i stand til at garantere, at det ikke sker, i hvert fald ikke som Folketinget er sammensat i øjeblikket. Derfor skal det heller ikke afholde SF fra at stemme for et forslag, som rent faktisk giver nogle penge til nogle børnefamilier, som vi mener der bør stilles op omkring.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Den sidste ordfører bliver hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

I virkeligheden er det her forslag fra regeringens side jo udtryk for, at regeringen er blevet udsat for et massivt pres fra oppositionens side i forrige valgperiode og i forbindelse med valgkampen, for den blev stillet over for nogle klare krav om, at daginstitutionstaksterne skulle sættes ned. Det pres kom ikke af ingenting, det pres

kom af, at man i en række kommuner på baggrund af den stærkt forringede økonomiske situation, der var i kommunerne på grund af regeringens politik, havde været presset til at hæve daginstitutionstaksterne fra 30 til 33 pct.

Jeg kan stadig huske, hvordan det vakte megen opsigt i Aalborg Kommune – det er nok bare, fordi jeg bor der, at jeg kan huske det – da man blev stillet i den situation, og det vakte, kan jeg forsikre også den radikale ordfører for, megen vrede, da borgerne oplevede, da forældrene oplevede på en og samme tid at blive udsat for klare kvalitetsforringelser, samtidig med at taksterne altså blev sat op.

Så grundlæggende opfatter Enhedslisten det her forslag som udtryk for, at der også blandt borgerlige partier her i Folketinget er en forståelse for, at de udgifter, man har pålagt børnefamilierne i det her land, simpelt hen er blevet for store, og at man derfor er nødt til at gennemføre en lettelse.

Kl. 16.30

Når Enhedslisten som udgangspunkt ikke har nogen vanskeligheder ved at stemme for dette forslag, er det jo også, fordi Enhedslisten under sidste valgkamp og også i tidligere valgkampe har taget udgangspunkt i det grundsynspunkt, at vi sådan set mener, at daginstitutioner skal betales af skatteyderne, altså over skatten, og ikke af forældrene som en ekstra skat, der pålægges forældrene, sådan som man jo kan udlægge det. Hvis brugerbetalingens velsignelser drages ud i deres yderste konsekvens, kan man jo også finde andre områder, hvor der i dag betales en begrænset ydelse fra forældrenes side, og også øge den her.

Vi betragter altså dette forslag som et positivt forslag. Det er et skridt i den rigtige retning, både fordi der afsættes midler til børneområdet og dermed til forældrene, og fordi man går endnu et skridt i retning af det, vi i Enhedslisten opfatter som et godt socialtisk princip, nemlig at offentlige ydelser skal man nyde godt af, i den udstrækning man har behov for dem, og finansieringen skal ske med udgangspunkt i den indtægt, man har. Det betyder, at ydelserne bliver skattefinansierede, og der skal ikke lyde ét ondt ord fra Enhedslistens side om dette forslag, fordi også borgerlige partier langsomt, men nølende, betræder den vej.

Til allersidst: I det kommende udvalgsarbejde vil vi selvfølgelig interessere os meget for, at kommunerne ikke på en eller anden finurlig måde stilles økonomisk dårligere, end de er stil-

let i dag, så kommunerne i hvert fald ikke med dette lovforslag som undskyldning kan komme og sige, at de føler, de er nødt til at forringe kvaliteten i børnepasningen.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg må sige, det er stærke sager, at der ikke skal lyde et eneste ondt ord fra Enhedslistens ordfører.

Jeg går ud fra, at det er ordføreren bekendt, at Enhedslisten var med til at gennemføre det forslag, som for vuggestuerne vedkommende direkte betød, at kvaliteten blev sænket i 150 af landets kommuner. De fik færre penge til deres daginstitutioner og færre penge til at løse de opgaver, som Enhedslisten ellers ved festlige lejligheder bryster sig af at tale om er så nødvendige.

Derfor bliver jeg nødt til at stille Enhedslistens ordfører det samme spørgsmål, som jeg stillede til SF's ordfører: Er det en betingelse for, at Enhedslisten kan støtte dette forslag, at det ikke går ud over kvaliteten i daginstitutionerne? Ellers er det jo bare, havde jeg nær sagt, en mærkelig princip tale, som ikke har noget kød på sig, fordi virkeligheden derude er, at det meget let risikerer at føre til dårlig kvalitet. Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er, om man kan støtte det radikale ændringsforslag, der gør, at det sådan set vil blive forældrene, kommunerne og daginstitutionerne selv, der bestemmer, hvordan de vil bruge midlerne.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det, der sker med vedtagelsen af dette forslag, er jo først og fremmest, at skatteyderne her i landet – med den forskellige vægt, som skatten nu lægger på vores skuldre – kommer med til at finansiere en udgift, som børneforældrene ellers skulle finansiere. Det vil altså sige, at der sker en omfordeling fra mennesker, der ikke har børn, til mennesker, der har børn, og det går Enhedslisten faktisk ind for. Vi går sådan set også ind for, at der inden for en række offentlige områder skal være ydelser, som går til mennesker, der ikke tilhører de dårligst stillede 25 pct. af befolkningen, selv om jeg altid bliver imponeret, når man taler om de rigeste 75 pct., for det er da en ganske stor del af befolkningen. Det er det første, jeg vil sige.

Det andet, jeg vil sige, er, at jeg faktisk har meget svært ved at genkende billedet af, at der i

150 kommuner i dette land skulle være sket forringelser af kvaliteten i vuggestuerne på grund af, at betalingssatserne er blevet sænket. Det har jeg faktisk meget svært ved at se, og jeg ved ikke, om Det Radikale Venstre har foranstaltet en konkret undersøgelse på området, eller om der er tale om gennemsnitsbetragtninger, så man så lige så godt kunne sige, at andre kommuner har fået flere penge og derfor har fået mulighed for at hæve kvaliteten.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Nu var hr. Per Clausen jo ikke ordfører på L 25, der handlede om vuggestuerne, men her fik vi under udvalgsbehandlingen en meget fin oversigt over alle landets kommuner, som viste, hvor forslaget netto ville føre til færre bevillinger, og hvor det ville føre til flere bevillinger. I 150 kommuner førte det til færre bevillinger, og det er det, jeg bygger på. Det var tal fra ministeren selv.

Hr. Per Clausen siger, at her handler det om, at der bliver overført penge fra de borgere, der ikke har børn, til dem, der har børn, og det er jo rigtigt. Men det, jeg lægger vægt på, er, hvad de penge skal bruges til. Hr. Per Clausen vil tvinge forældrene og kommunerne til at nedsætte taksterne for de rigeste forældre, hvorimod jeg siger: Skulle vi ikke i stedet for bruge de penge på at lave en større social indsats for de fattigste børn og de fattigste familier?

Kl. 16.35

Jeg kan simpelt hen ikke forstå, at Enhedslisten af alle partier er så begejstret for, at alle de penge skal gå til de rigeste familier i Danmark, i stedet for at man prøver at fokusere på en social indsats eller i det mindste – jeg tror ikke, jeg fik svar på mit spørgsmål – lader det være op til kommunerne selv, om de vil prioritere den sociale indsats eller bruge pengene til at nedsætte taksterne.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu bliver det demagogiske fif med at tale om de 75 pct. rigeste danskere jo ikke bedre af at blive gentaget. Pointen er, at der går penge fra mennesker, der ikke har børn, til mennesker, der har børn, og det går vi ind for, for det synes vi er rigtigt og fornuftigt. Så kan man godt som Det Radikale Venstre sige: Jamen der skulle være stillet et andet forslag om, at der skal afsættes 1 mia. kr. til at hæve kvaliteten i daginstitutionerne. Jeg

forsikrer hr. Martin Lidegaard for, at et sådant forslag også vil få vores støtte.

Når vi ser det radikale ændringsforslag, vil vi helt konkret vurdere, om det er bedre end det forslag, der ligger nu. Men der er ingen grund til at lægge skjul på, at vi betragter det forslag, regeringen har fremsat, som et udtryk for en forbedring, og derfor vil vi stemme for det. Men jeg er sikker på, at vi også ville stemme for at give 1 mia. kr. til at forbedre daginstitutionernes kvalitet i Danmark.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Så er det familie- og forbrugerministeren.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Tak for debatten og for den overvejende positive modtagelse af lovforslaget.

Det er jo sådan, som flere har bemærket, at forslaget har taget afsæt i et tidligere lovforslag, som nedsætter forældrebetalingen for børn under 3 år fra den 1. januar 2006, og det jo meget naturligt. De to lovforslag har meget tilfælles, de er en del af en samlet plan fra regeringens side om at nedsætte betalingen for daginstitutionerne, så forældrene betaler mindre for at få deres børn i daginstitution. Det synes vi er en rigtig linje. Vi ønsker at lette vilkårene for landets børnefamilier, og det opnår vi med det lovforslag, vi behandler her i dag, hvor vi altså tager det næste skridt, så forældrebetalingen for hele børnegruppen under skolealderen højst kan udgøre 25 pct. af driftsudgifterne regnet fra og med den 1. januar 2007. Vi har klart meldt ud i regeringsgrundlaget »Nye mål« at regeringen ønsker bedre vilkår for landets børnefamilier, og nedsættelse af forældrebetalingen er altså et led i den samlede politik.

Der er bl.a. af hr. Martin Lidegaard fremført det argument, at børnefamilierne sådan set hellere vil have bedre kvalitet i daginstitutionerne. Til det vil jeg sige, at der altså ikke er noget, der udelukker, at der også kan komme en bedre kvalitet. Regeringen har jo netop, som andre også har sagt under debatten, i sin økonomiske planlægning afsat 2 mia. kr. over de næste 4 år til styrkelse af kvaliteten i dagtilbuddene, og det er altså rigtig mange penge.

Det er hensigten at styrke kvaliteten og skabe bedre vilkår for børnene, ikke mindst for de børn, som er svagest funderet. Det er jo en del af regeringens familiepolitik og børnepolitik, at

der skal være lige muligheder for alle børn, og netop derfor vil vi bruge en stor del af de penge til at styrke grundlaget for de børn, der er svagest funderet – de mest udsatte børn – så de får bedre muligheder her i livet og så vidt muligt møder op i skolen på de samme vilkår og på det samme grundlag for at lære noget som andre børn og dermed får de samme chancer her i livet.

Lovforslaget om børnemiljø i dagtilbuddene, som vi netop har behandlet, er også en del af den samlede familiepolitik og børnepolitik. Vi vil netop styrke børnenes fysiske, psykiske og æstetiske miljø i dagtilbuddene ved at udvikle nogle redskaber, der synliggør børnemiljøet.

Kl. 16.40

Samlet set må man altså se den balance, der er i vores familiepolitik, og som går ud på både at gøre det bedre for børnefamilierne, i og med at vi nedsætter betalingen for daginstitutionerne, og samtidig på en række områder styrke kvaliteten for børnene og især skabe bedre vilkår for de børn, som er svagest funderet. Det synes jeg er en rigtig god balance.

Jeg vil gerne takke for en, synes jeg, generelt meget positiv modtagelse af lovforslaget, og jeg ser frem til udvalgsbehandlingen, hvor jeg selvfølgelig vil bidrage med de informationer, som udvalgets medlemmer måtte ønske. Tak for debatten.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Ministeren nævner, at dette lovforslag ikke udelukker, at man får mere fokus på de socialt udsatte, og jeg vil da gerne bekræfte, at det ikke er et lovforslag, som sigter mod at forringe kvaliteten. Men hvis nogle af os nu var familieminister, ville vi måske have den ambition at forbedre indsatsen for de socialt udsatte, og derfor vil jeg gerne bede ministeren om at svare på to spørgsmål.

Der vendes hele tiden tilbage til, at regeringen har afsat 2 mia. kr. til kvalitetsforbedringer. Det er ca. 500 mio. kr. om året, og kan ministeren løfte sløret lidt for, om regeringen planlægger, at der skal komme noget efter det, eller om det kun er takstnedsættelserne, der er permanente? Det er det ene spørgsmål.

Det andet kunne jeg godt tænke mig at stille lidt friskt: Hvordan vil en takstnedsættelse på et par hundrede kroner om måneden lige præcis gavne børnefamilierne i Danmark? Hvordan vil den gavne familierne rent socialt? Hvordan vil

den gavne familiesamværet? Hvordan gavner det den sociale indsats at nedsætte taksterne for de 75 pct. rigeste i landet med ca. 200-300 kr. om måneden, alt efter hvor i landet man bor? Det synes jeg egentlig regeringen skylder at svare på.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Det er meget enkelt at svare på det sidste spørgsmål. Når vi samlet set nedsætter betalingen for at have børn i daginstitution med flere hundrede kroner om måneden, betyder det, at vi letter de økonomiske vilkår for børnefamilierne. De får simpelt hen flere penge til rådighed. Sådan er det.

Med hensyn til den styrkede kvalitet brugte jeg det udtryk, at det ene ikke udelukker det andet. Jeg synes næsten, det lød sådan, at hr. Martin Lidegaard mener, at når vi har fremsat dette forslag, har vi samtidig afskåret os fra at gøre noget i retning af at forbedre kvaliteten, men det er jo ikke tilfældet. Tværtimod fremsætter vi forslag om at styrke kvaliteten.

For så vidt angår den varige virkning af forslaget i retning af bedre kvalitet i daginstitutionerne, er der ingen tvivl om, at det vil have en varig virkning, uanset hvilken økonomi vi lægger på området efter 4-års-perioden. Der vil jo være tale om projekter, som styrker vores viden om, hvordan vi gør det bedst muligt for børnene og ikke mindst for børnene fra de svagest funderede miljøer. Den viden forsvinder jo ikke, og derfor kan vi også fortsætte indsatsen efter 4-års-perioden.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Nu kunne ministeren og jeg jo bruge rigtig lang tid på at diskutere, hvad familierne helst vil have: om de vil have takstnedsættelser eller bedre service. Men det, der egentlig undrer mig mest af alt, er, at regeringen vil træffe valget for familierne. Man vil ikke overlade det til familierne, forældrene, daginstitutionerne selv at beslutte, om de ekstra midler, vi alle sammen gerne vil give til området, skal gå til at nedsætte taksterne eller til madordninger eller til en større social indsats.

Ville det ikke være langt, langt mere oplagt at lade det være op til familierne og forældrene selv at beslutte? Hvis de vil nedsætte taksterne, kan de gøre det, og hvis de gerne vil forbedre

kvaliteten, kan de gøre det. Hvorfor skal det være ministeren, der på forældrenes vegne beslutter, hvad de penge skal bruges til? Det har jeg utrolig svært ved at forstå.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg synes ikke, hr. Martin Lidegaard er særlig konsistent i sin argumentation, for jeg hørte jo tydeligt under debatten – sådan forstod jeg det i hvert fald – at hr. Martin Lidegaard gerne ser, at der er et loft på 30 pct., og det er jo også et indgreb. Hvis der skal være konsistens i det, hr. Martin Lidegaard siger, burde der jo i virkeligheden slet ikke være nogen grænse for, hvad forældrene skal betale. Det måtte man selv finde ud af ude i kommunerne, og hvis forældrene ville betale hele udgiften, altså 100 pct., skulle de også have lov til det. Ellers er der jo ikke nogen konsistens i det, hr. Lidegaard siger.

Forslaget her er et udtryk for, at regeringen – det tilkendegav vi også under valgkampen – ønsker at lette de økonomiske vilkår for landets børnefamilier, og det gør vi meget konsekvent ved at nedsætte egenbetalingen for at have børn i daginstitution. Så enkelt er det egentlig.

Kl. 16.45

(Kort bemærkning).

Hüseyin Arac (S):

Jeg vil på Socialdemokraternes vegne gentage, jeg vil på hvilket parti, om det er regeringen eller oppositionen, der kommer med et forslag om at forbedre børnenes situation, børnefamilierne situation, så bakker vi op om det. Vi vil ikke se på, om det er regeringen eller oppositionen.

Det, jeg vil spørge ministeren om – jeg håbede på, at han ville besvare det under sin tale – er, om ministeren, hvis det kan ende med, at der med det her lovforslag sker en polarisering mellem de rige og fattige familiers børn, mellem de oprindelige danskere og nydanskerne, vil sikre, at der tages nogle forholdsregler, så det ikke sker.

Vi er nemlig utrolig glade for, at der sker en integrationsproces i daginstitutionerne mellem børnene, mellem familierne. Hvis den der private pasning er med til at ødelægge den proces, så vil vi være utrolig kedede af det. Det vil være et slag mod integrationen, som er det vigtigste emne i vores politik, vores økonomi og for fremtiden i vores samfund.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Taletiden er maksimalt 1 minut. Ministeren.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg forstår slet ikke, hvordan det her lovforslag skulle kunne medføre mindre integration. Alt andet lige burde det jo fremme integrationen, at vi nedsætter betalingen for at være i en daginstitution, eftersom daginstitutionerne, netop sådan som hr. Hüseyin Arac siger det, jo er et godt sted for børn at blive integreret. Det fremmer jo kun, at man har sine børn i en daginstitution, når betalingen er mindre, så jeg mener, at forslaget fremmer integrationen. Jeg kan slet ikke se, hvordan det skulle kunne føre til det modsatte.

I spørgsmålet om private institutioner er det jo rigtigt, at der i lovforslaget samtidig med den ændring, der sker i forældrebetalingen, også er nogle bestemmelser om private institutioner, frit valg af klubtilbud på tværs af kommunegrænserne og madordninger i daginstitutionerne, men det er ikke noget nyt. Det er simpelt hen bare en redaktionel overførsel af en gældende bestemmelse fra den gamle servicelov til den nye servicelov, der træder i kraft den 1. januar 2007, så der er ingen ændring i forbindelse med pasningen i private institutioner.

(Kort bemærkning).

Hüseyin Arac (S):

Jeg er meget glad for, at ministeren er optimist. Men jeg er nødt til at være helt sikker på, at de nye pasningsmuligheder ikke bliver sådan nogle dyre institutioner, som kun nogle bestemte familier kan betale for. Så er man nemlig med til at skubbe de fattige eller børn med sociale problemer bag i køen eller til nogle andre institutioner. Det er det, jeg er lidt bange for, og det er derfor, jeg spørger: Vil ministeren forhindre, at det sker?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Som sagt er der ikke i det her lovforslag noget nyt i forhold til private institutioner. Bestemmelserne om private institutioner i lovforslaget er alene en redaktionel overførsel af nogle gældende bestemmelser i den gamle servicelov til den nye servicelov, der træder i kraft den 1. januar 2007. Så vi laver ikke nogen bestemmelser nu,

der ikke var der før, for så vidt angår private institutioner.

Jeg kan ikke forestille mig, at det forhold, at man som familie har mulighed for et frit valg, hvori også indgår private institutioner, med hensyn til hvor man vil have sine børn passet, skulle kunne føre til en dårligere integration i Danmark. Det er bestemt ikke regeringens mål.

Regeringens målsætning er ikke mindst i forbindelse med de 2 mia. kr. til at styrke kvaliteten, at vi skal bruge daginstitutionerne aktivt til integration, ikke mindst til en sproglig integration.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

25) Første behandling af lovforslag nr. L 185: Forslag til lov om ændring af lov om friskoler og private grundskoler m.v. og andre love på Undervisningsministeriets område. (Afgangsprøver i frie grundskoler, frie kostskoler og ungdomsskoler og optagelsesprøver til gymnasiale uddannelser m.v.).

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsat 29/3 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Britta Schall Holberg (V):

Dette lovforslag er en opfølgning på den lov om ændring af folkeskolen, som blev vedtaget af regeringen, Dansk Folkeparti og et stort flertal af Socialdemokraterne den 30. marts 2006. Mere end bare en opfølgning er dette lovforslag snarere en naturlig konsekvens af, hvad Folketinget vedtog for snart en måned siden.